

GŁOS LUBAWSKI

POLSKO-KATOLICKA GAZETA BEZPARTYJNA NA POWIAT LUBAWSKI I OKOLICE

Wychodzi trzy razy tygodniowo: we wtorek, czwartek i sobotę.

Przedpłata: miesięczna wynosi 80 groszy z doręczeniem 1 złoty.
kwartalna wynosi 2,40 zł. z doręczeniem 3,00 zł.

W wypadkach nieprzewidzianych spowodowanych siłą wyższą (przeszkód w zakładzie, złożenia pracy i t.p.) abonent nie ma prawa żądania niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Ogłoszenia: za ogłoszenie od wiersza 1 mm. na str. 6-lam. 15 gr.
na str. 2-lam. 50 gr., ogłoszenia drobne słowo 20 gr.
Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

Telefon Nr. 59. Konto czekowe P. K. O. Nr. 145266.

Członkami drukarni B. Miłoszewskiego w Nowemście n. Drw.

Rok II.

Nowemście n. Drwęcą, sobota dnia 3. sierpnia 1935 r.

Nr. 91

Słuszne zarządzenia.

Zmniejszenie rolniczych świadczeń podatkowych.

Rządowy program polityki rolniczej na rok gospodarczy 1935/36, rozpoczynający się w dniu 1 sierpnia, przewidywał m. in. zastosowanie szeregu ulg w rolniczych płatnościach podatkowych. Projektowane odciążenie w tych płatnościach, zarówno państwowych jak i samorządowych, wynieść ma około 35 miljn. zł., nie licząc poważnych zniżek w składkach ubezpieczenia ogniowego, które zostały już przeprowadzone.

Konieczność zastosowania tych obciążeń powszechnie już została uznana. Wieś wprawdzie w stosunku do swej liczebności i świadczeń innych warstw gospodarczych nie płaci wielkich podatków, jednak obecna jej sytuacja jest tego rodzaju, że nawet te stosunkowo niewielkie płatności są dla niej w chwili obecnej nie do zniesienia.

Obliczono, iż łączne obciążenie rolnictwa podatkami na rzecz Państwa i związków samorządowych wynosiło w 1928/29 r. 247 miljn. zł. W r. 1933/34 suma ta spadła do 220 miljn. zł., a więc o 12 proc. Jednocześnie jednak ceny artykułów sprzedawanych przez rolnika spadły o około 60 proc. i w tym samym stosunku zmniejszył się dochód gotówkowy rolnika.

Autor wydanego przed paru miesiącami reportażu o powiecie rzeszowskim obliczył, że podatek gruntowy z roli pierwszej klasy dla właściciela 3-hektarowego gospodarstwa wynosił po przeliczeniu na poszczególne artykuły:

	1929 r.	1934 r.
żyta	kg. 78,0	167,1
wieprza	„ 10,9	36,0
krowy w % wartości	„ 5,4	14,8

W tych warunkach stało się rzeczą konieczną przeprowadzenie pewnych zmniejszeń podatkowych, które odciążą rolnictwo. Było to konieczne tembardziej, że wpływy gotówkowe rolnictwa uległy w ostatnich tygodniach dalszej redukcji w związku ze spadkiem cen zboża na giełdach zagranicznych i krajowych.

To też całkowicie w porę przychodzi ogłoszone w przeddzień nowego roku gospodarczego w rolnictwie rozporządzenie ministra skarbu, wydane w wykonaniu uchwał Komitetu Ekonomicznego Ministrów, które znosi z dniem 1 sierpnia pobór t. zw. „kryzysowego“ 10 proc.-owego dodatku do państwowego podatku gruntowego. Jednocześnie zniesiony został również drugi 10 proc. dodatek do tego podatku t. zw. dodatek interwencyjny, wprowadzony w 1933 r. na cele związane z państwową akcją podtrzymywania cen artykułów rolniczych.

Ulgę te obniżą dotychczasowe rolnicze płatności podatkowe na rzecz Państwa o 10 do 12 miljn. zł. W zakresie tych płatności jest to już kwota poważna.

Ponadto trwają prace nad obniżeniem świadczeń podatkowych rolnictwa na rzecz związków samorządowych. Te świadczenia są conajmniej dwa razy większe od płaconych przez rolników podatków państwowych. Są też one bodaj najbardziej uciążliwe dla wsi. Ale też i najtrudniejszą jest ich redukcja, wiąże się ona bowiem z koniecznością zmniejszenia wydatków gmin wiejskich i powiatowych związków samorządowych.

Już w końcu r. ub. podjęto zagadnienie to, dążąc do przerzucenia pewnej części podatków samorządowych na bezgotówkowe świadczenia rolników w postaci szarwarku, oraz powołując się specjalnych komisji oszczędnościowo-odciążeniowych dla samorządu terytorjalnego. Obecnie — poniekąd w związku z pracami tych komisji — przedewszystkiem zaś pod naciskiem konieczności życiowych, akcja ta musi być rozszerzona i wyrazi się w konkretnej uldze zmniejszenia samorządowych świadczeń rolnictwa o około 25 miljn. zł.

Gorączkowe przygotowania wojenne w Afryce.

Choroby kropikalne w wojsku włoskim.

LONDYN „Times“ ogłasza dalszą korespondencję swego specjalnego korespondenta w Addis Abeba, z której wynika, że przygotowania wojenne Abisynji wzmagają się z dnia na dzień.

W ciągu najbliższych dni wysłane zostaną do granicy dalsze kontyngenty wojsk abisyńskich.

W miarodajnych kołach abisyńskich panuje przekonanie, że właśnie na północnej granicy należy oczekiwać niebawem pierwszego ataku Włoch, ponieważ w północnej Abisynji, graniczącej z włoską Erytreą — okres deszczowy zaczyna się znacznie wcześniej, niż na granicy wschodniej.

Według wiadomości, nadchodzących z obozu włoskiego, również koncentracja wojsk włoskich jest bardziej intensywna w Erytrei, aniżeli w Somali, co pozwala wnioskować, że walna rozprawa zbrojna odbywać się będzie na granicy północnej.

Sytuacja oddziałów włoskich, stacjonowanych w poszczególnych garnizonach w Erytrei przedstawia się jednak — wedle nadchodzących do Addis Abeby wiadomości — wcale niewesoło. W ciągu lipca przeszło 5.000 żołnierzy za-

chorowało i zostało odtransportowanych z powrotem do Włoch. W głównym obozie Massawa, codziennie umiera około 20 żołnierzy na udar słońca i na różne choroby tropikalne.

Bitwa pod Aduą ma rozpocząć wojnę.

WIEDN Główna komenda wojsk włoskich, postanowiła zastosować przeciw Abisynji armję zmotoryzowaną.

W Erytrei, skąd nastąpią pierwsze operacje wojenne, skoncentrowano 200.000 żołnierzy włoskich, zaś w Somali 50.000.

Najważniejszy wojskowy punkt oparcia armji włoskiej, znajduje się w odległości 18 mil od granicy Abisynji, naprzeciw małej miejscowości Adua, gdzie artylerja włoska, okopała się już silnie.

Cała granica na tym odcinku jest obsadzona wojskiem i zabezpieczona drutem kolczastym, przez który przechodzi prąd elektryczny. Adua może być zajęta przez wojska włoskie już po jednodniowych operacjach. Zdobyć tej miejscowości będzie pierwszym posunięciem wojsk włoskich. Będą one operowały oddzielnie armją północną i południową.

Konkordat Watykanu z Rosją?

WIEDEN Pomiędzy min. Beneszem, Litwinowem oraz przedstawicielem Watykanu, odbywają się obecnie rzekomo rokowania w sprawie zawarcia konkordatu Rosji Sowieckiej z Watykanem.

Litwinow jest, według tych pogłosek gotów do usłuchania rady Benesza, będącego pośrednikiem między Rosją Sowiecką a Watykanem, ale tylko z tem zastrzeżeniem, że Benesz zrzękuje ze swego odmownego stanowiska co do kwestji restytucji Habsburgów w Austrii.

Litwinów wyraża przekonanie, że Austria habsburska oraz Czechosłowacja mogłaby stworzyć razem silny blok, zwrócony przeciw Niemcom. Tęsamem stałaby się Rosja obrońcą interesów habsburskich.

Czechosłowacja w przededniu poważnych wypadków.

Organ słowacki stwierdza olbrzymie trudności wewnętrzne.

WIEDEN. Oficjalny organ słowackiej partji ludowej „Slovak“, wychodzący w Bratysławie zamieszcza w ostatnim numerze znamieny artykuł, w którym stwierdza, że sytuacja polityczna i gospodarcza Czechosłowacji pogarsza się coraz bardziej z dnia na dzień.

Wszystko wskazuje na to — pisze dziennik — że znajdujemy się w przededniu poważnych wypadków politycznych, które mogą się stać rozstrzygające dla dalszego ukształtowania się sytuacji w państwie.

Dziennik krytykuje ostro złą politykę rządu czeskiego w odniesieniu do Słowaków, przyczem zaznacza, że polityka ta może w końcu doprowadzić do sytuacji takiej samej, w jakiej znajduje się Jugosławia w odniesieniu do Chorwatów.

Na statku „Fredro“ walciono... na bagnety!

Włocławek. Kilka dni temu statek „Fredro“ zdążający z Warszawy do Włocławka utknął na mieliźnie. Wszelkie wysiłki zepchnięcia statku okazały się daremne.

Wtedy kapitan chcąc ulżyć kadłubowi statku polecił aby pasażerowie przenieśli się z jednego końca statku na drugi, mniej obciążony.

Cześć pasażerów sprzeciwiła się jednak temu zarządzeniu. Kapitan zwrócił się o pomoc do jadących statkiem kilku żołnierzy. Wywiązała się walka w której jeden z wiślanych opozycjonistów odniósł ciężką ranę od pchnięcia bagnetem.

Sprawą zajęła się policja.

Ulica Marszałka Piłsudskiego w Brukseli.

Rada miejska Anderlechtu, jednego z największych przedmieść Brukseli (stolicy Belgji) postanowiła nazwać jedną z głównych ulic, ulicą Marszałka Piłsudskiego.

Ojciec św. do Episkopatu Polskiego.

Na ręce JEm. ks. kardynała Al. Kakowskiego nadeszło pismo ks. kardynała-sekretarza stanu, będące odpowiedzią na adres hołdowniczy ostatniej konferencji Episkopatu polskiego.

W piśmie powyższem ks. kardynał Pacelli powiadamia, że Ojciec św. z największą uwagą zapoznał się z uchwałami konferencji Księży Biskupów polskich. Z wielkim zadowoleniem śledził Najwyższy Pasterz piękny i obfitujący w owoce duchowe przebieg Roku Jubileuszowego w Polsce. Niemniejszą radość sprawiają sereu ojcowskiemu Papieża prace i zabiegi, zmierzające w kierunku odrodzenia moralnego społeczeństwa, zwłaszcza wysiłki nad wychowaniem młodego pokolenia.

Dziękując arcybiskupom polskim za trudy i dzieła dokonane. Ojciec św. z serca udziela im, jak również i powierzonym ich pieczy wiernym, błogosławieństwa apostolskiego.

Naszej marynarce wojennej przybył nowy okręt.

Dnia 27 lipca w porcie wojennym Gdyni, w obecności przedstawicieli władz oraz pracowników warsztatów marynarki wojennej w Gdyni i spuszczonego w dniu 11 września r. ub. na wodę poławiacza min. „Jaskółka“, poczem przy dźwiękach hymnu narodowego podniesiono banderę na maszcie okrętu.

„Jaskółka“ jest drugim po „Czajce“ (zbudowanej w Modlinie) okrętem naszej marynarki wojennej, zbudowanym w kraju, całkowicie z materiałów własnych, według własnych planów, przez polskiego robotnika i pod każdym względem jest wyrazem techniki nowoczesnej. Załoga „Jaskółki“ składa się z 3 oficerów i 29 marynarzy.

Strzelcy polscy w Rumunji.

Na zaproszenie organizacji rumuńskiej Związek Strzelecki przystąpił do zorganizowania strzeleckiego pokazowego obozu instruktorzkiego w Breazie (Rumunja). Kilka dni temu zespół polski w składzie 33 instruktorów Z. S. wyjechał do Rumunji. Po przybyciu do obozu w Breazie, Polacy powitani zostali uroczystie przez komendanta obozu, a po przemówieniach sformowano wspólny poehód strzelców polskich i rumuńskich przez miasto.

Dodatek Rolniczy

Najważniejsze wskazówki rolnicze dla powiatu Lubawskiego.

W ślad za wskazówkami wydanymi w okresie wiosennym b.r. Pomorska Izba Rolnicza podaje p.p. Rolnikom poniżej wskazówki rolnicze na sezon jesienny, oparte na wynikach doświadczeń, przeprowadzonych w ostatnim dziecioleciu.

Doświadczenia te wykonane przez Szkoły Rolnicze w Byszwałdzie Samplawie i Brodnicy wśród gospodarstw prywatnych i na własnych ośrodkach rolnych Szkół Rolniczych dostarczyły dużo materiału orientacyjnego co do uprawy, nawożenia i doboru odpowiednich odmian roślin ozimych.

Żyto.

Żyto ozime winno być siewane w rolę należycie odleżałą i do tych wymagań dostosowana być powinna uprawa. O ile przedplonem dla żyta są kłosowe względnie inne rośliny, pozostawiające rolę zadarnioną, to zaraz po sprzącie przedplonu koniecznym jest płytkie podoranie roli dla zachowania wilgoci i ułatwienia walki z chwastami. W stanowiskach po okopowych (wcześniejsze ziemniaki) podorywka nie jest potrzebna. Podorywkę zastąpić można również kultywatorem puszczonym na krzyż, jakkolwiek efekt jego zastosowania będzie gorszy niż podorywki. Po wytępieniu chwastów na podorywce przez bronowanie, na 2 — 3 tygodnie przed siewem wykonać należy orkę siewną w wąską skibę i do średniej głębokości. Orkę siewną na glebach żwiższych należy zaraz przybronować, zaś bezpośrednio przed siewem należy rolę ponownie wzruszyć i zrównać bronami. Zachowanie dłuższego okresu czasu między orką siewną a siewem jest rzeczą bardzo ważną. W tym bowiem okresie gleba powinna się dobrze zlegnąć, co zapobiegnie następnie po wzejściu żyta — obnażaniu się jego korzonków.

Siew ziarnem jaknajlepiej doczyszczonym, dorodnym i możliwie bajcowanym (dla ochrony przed pleśnią śniegową) dokonany być winien między 15 — 25 września, w ilości — zależnie od siły nawozowej gleby (60—90 f. na mg. magd.

Żyto jako roślina wiatropylna wyradza się szybko, dając wówczas stopniowo coraz to niższe i gorszej jakości ziarno. Dlatego konieczną jest częsta zmiana ziarna i stosowanie do siewu ziarna oryginalnego lub wysokich odsiewów.

Z odmian zalecić należy do siewu żyto Włoszanowskie, Wierzbieńskie i Zeelandzkie, przyczem Wierzbieńskie i Zeelandzkie na ziemię lepsze. Dane powyższe oparte są na szeregu doświadczeń, przeprowadzonych w powiecie Brodnickim Działdowskim i Byszwałdzie powiatu Lubawskiego.

Żyto na glebach i stanowiskach lepszych nie da przy obecnej swej cenie opłacalnych nadwyżek plonu przy zastosowaniu nawożenia sztucznego. Jedynie w wypadkach gleby lichej piaszczystej, oraz po przedplonach silnie wyczerpujących glebę ze wszystkich składników pokarmowych i w stanowiskach dalekich od obornika nawożenie sztuczne może mieć jeszcze i obecne zastosowanie w tych gospodarstwach, które potrzebują wysokich plonów żyta i na tej roślinie opierają swój byt.

W doświadczeniach, przeprowadzonych powiatu Lubawskiego okazało się, że gleby pow. Lubawskiego reagują pod żyto raczej na nawożenie azotem i fosforem, w mniejszym nawożenie potasem. Na 100 kg na hektar (50 ff. na mg. magd.) azotniaku, danego przed siewem, otrzymywano w doświadczeniach w powiecie Lubawskim przeciętnie 300 kg nadwyżki ziarna i 500 kg słomy z hektara; na 150—200 kg na hektar (75—100 ff. na mg. magd.) superfosfatu około 200 kg ziarna i 300 kg słomy, potas wpływał tu tylko na polepszenie się jakości ziarna.

Powyższe wyniki doświadczeń dają p.p. Rolnikom pewną ogólną orientację co do działania i opłacalności nawożenia sztucznego pod żyto. Na tej podstawie każde gospodarstwo wykalkulować sobie może, czy w jego warunkach nawożenie to byłoby wskazane.

Dla zaspokojenia potrzeb nawozowych żyta użyta być nie może również niewielka dawka dobrze przegniętego obornika, co zwłaszcza w stanowiskach bardzo słabych i na lichej piaszczystych, bezpróchnicznych glebach może być nawet bardzo wskazane. Dotyczy to szczególnie gospodarstw małych, które — wobec stosunkowo dużej ilości inwentarza — mają do rozporządzenia większe zapasy obornika.

Ponadto zwrócić należy dzisiaj uwagę na szersze zastosowanie pod żyto nawozów zielonych.

Pszenvca ozima.

Uprawa pszenicy na terenie powiatu ograniczona być powinna wyłącznie do gleb żwiższych istotnie pszennych. Wszelkie forsowanie pszenicy na glebach słabszych, pociągające za sobą dodatkowe poważne koszty, przy obecnej niskiej cenie pszenicy narazić by mogło na straty.

Na tych najlepszych glebach pszenica otrzymać winna stanowisko możliwie silne, t. j. po koniczynach, dobrze udanym grochu i innych strączkowych a ewentualnie również po wcześniejszych ziemniakach. Siewu w stanowiskach słabszych (np. po jęczmieniu) należy unikać. Uprawa pod pszenicę powinna być zbliżona do opisanej powyżej przy życie z tem, że tutaj specjalna uwaga zwrócona być musi na jakdoładniejsze odchwaszczenie roli oraz stworzenie jaknajlepszej jej struktury. Natomiast pszenica nie wymaga wspomnianego przy życie dłuższego odleżenia roli.

Siew pszenicy wypaść winien na czasokres od połowy do końca września. Siewy październikowe dają w zasadzie rezultaty zdecydowanie gorsze, jednak mniej są niebezpieczne u pszenicy niż u żyta. Wziąć należy pod uwagę, iż siew powinien być tem wcześniejszy, im gorsze warunki otrzymuje pszenica i im bardziej wymagającą i delikatną jest siewana odmiana. Ilość wysiewu nie powinna być za rzadka, jak to do niedawna było w modzie, i powinna wynosić około 150 kg na hektar (75 ff. na mg. magd.) przy siewie rzędowym siał należy ziarno dobrze doczyszczone, dorodne bezwzględnie bejcowane.

Na podstawie kilkoletnich doświadczeń przeprowadzonych w szeregu miejscowości powiatu Lubawskiego na polecenie zasługują odmiany: Graniatka Zachodnia na stanowiska i gleby mocniejsze zaś Graniatka Dańkowska (a ewentualnie i Wysokolitewka) na stanowiska i gleby nieco słabsze.

O ile sam przedplon nie otrzymał obornika lub też nie pozostawia pola w wysokiej sile nawozowej, wskazanem będzie dodatkowe nawożenie pola pod pszenicę. Zasadniczym nawozem do tego celu w czasach obecnych będzie dobrze przegniły obornik, dany dostatecznie wcześnie w połowie normalnie stosowanej dawki. W wypadku, kiedy pszenica nie otrzyma obornika, wymagać ona może po słabszym przedplonie już w jesieni dodatkowego nawożenia sztucznego.

Rzepik

Z pośród ozimych roślin oleistych wchodzić może w grę do uprawy jedynie rzepik ozimy i to tylko na glebach istotnie dobrych i w gospodarstwach o odpowiedniej kulturze. Siew wczesny, najdalej z początkiem września, stanowisko na oborniku, staranna uprawa i pielęgnacja oraz dodatkowe nawożenie sztuczne zmniejsząby ryzyko uprawy tej rośliny.

Użytki pastewne.

Koniczyny i lucerny. Pamiętaj tu należy, iż warunkiem dobrego przetrzymywania koniczyny jest jej dostateczny odrost przed zimą. Dlatego też spasanie koniczyny zaprzestać należy dość wcześnie. Specjalnie ostrożnym być należy z użytkowaniem lucerników, których wogóle nie można spasać.

Łąki i pastwiska. O zabiegach uprawowych pielęgnacyjnych i nawozowych na łąkach pisano już w ulotce, wydanej na wiosnę. Podkreślić tu jedynie należy, iż pora jesienna jest stosowniejsza od wiosennej do zasilenia łąk niezależnych kompostem, kaimitem i supertomasyną. Natomiast na łąkach, podlegającym zalewom, czynności te należy odłożyć do wiosny.

Przygotowanie roli pod zasiewy wiosenne.

Okres letnio-jesienny jest również porą w której wykonana być musi część prac uprawowych pod zasiewy wiosenne. Zasadą powinno być, by możliwie wszystkie pola już w okresie jesiennym zostały podorane, a następnie zorane do właściwej głębokości. Celem podorywki jest tutaj umożliwienie walki z chwastami, celem zaś orki nagromadzenie w roli jaknajwiększej ilości wilgoci zimowej na okres wiosenny, wystawienie skiby na dodatnie działanie mrozu oraz umożliwienie wczesnego rozpoczęcia prac i siewów wiosennych.

Jesień jest również właściwą porą do nawożenia obornikowego pod przyszłoroczne okopowe, zwłaszcza buraki. Baczyc tu przedewszystkiem należy, by obornika nie przyorywać zbyt głęboko. O ile obornika nie zdołamy przed zimą wywieźć, rozstrząsnąć i przyorać, absolutnie zaniechać należy zachowanego jeszcze gdzieś z wycieczki zwyczajny wywożenia i układania go w małe kupki i pozostawiania w tym stanie aż do wiosny.

Pora jesienna jest też dogodną do przeprowadzenia wapnowania pod przyszłoroczne buraki, strączkowe, jęczmień i wsiewki koniczynowe. Pamiętać przytem należy, by między wapnowaniem, a nawożeniem obornikowym, zachować możliwie długi odstęp czasu oraz, by wapno zaraz po wysiewie zostało przykryte i dobrze z ziemią wymieszane. Dawki wapna palonego winny wynosić około 1000 kg na hektar (500 f. na mg. magd.) niedopalonego dwukrotnie więcej.

Zakładanie zespołów Przystosobienia Rolniczego (P. R.)

Towarzystwo Rolnicze Powiatowe komunikuje, że Szkoła Rolnicza w Brodnicy przyjmuje już zgłoszenia zespołów przystosobienia rolniczego na wszystkie 3 stopnie sprawności i to na sezon jesienny i wiosenny. Warunki i formularze zgłoszeń mogą K. Roln. otrzymać w biurze T.R.P. Prosimy Kółka Rolnicze o spowodowanie młodzieży rolniczej dany teren zamieszkującej do zorganizowania przynajmniej po 1 zespołu w każdej miejscowości.

Uczestnicy konkursów mają najlepsze okazje w domu na gospodarstwie rodziców ukończyć pewnego rodzaju szkołę rolniczą.

Ukończenie konkursów P.R. ma duże znaczenie przy staraniach o osadę itp. wobec czego nie powinno być młodzieńca i córki rolnika, którzyby konkursów P.R. nie ukończyli. A więc do dzieła. T. R. P.

OKÓLNIA

do P. P. Prezesów Kółek Rolniczych w powiecie.

Towarzystwo Rolnicze Powiatowe prosi p.p. Prezesów Kółek Rolniczych o energiczne zajęcie się ściąganiem składek członkowskich oraz o nadesłanie doręczonych kart zgłoszeniowych.

T.R.P. zauważa, że dotąd dopiero połowa członków karty zgłoszeniowej podpisała. Wpłynęło ca 780 kart zgłoszeniowych na ogólną liczbę 1.600 członków. Niektóre Kółka Rolnicze wywiązały się w całości z tego zadania. Jest jednakże cały szereg Kółek Rolniczych, które do tej chwili zaledwie po kilka kart zgłoszeniowych nadesłały. Tak samo odnosi się do ściągania składek członkowskich. Do tej pory wpłaciły swe składki zaledwie 2 Kółka Rolnicze i to tylko częściowo. O ile by T.R.P. liczyło tylko na same składki, to musiałyby swoją działalność zawiesić, a to z powodu braku środków finansowych. Prosimy zatem wszystkie Kółka Rolnicze w powiecie o częściowe chociaż nadesłanie składek. Termin do uregulowania połowy składek członkowskiej upłynął już z dniem 1 maja br.

Równocześnie T.R.P. zwraca się z apelem do pp. członków Sekcji Ziemiańskiej aby z wyżej wymienionych obowiązków się wywiązali.

Przy tej okazji T.R.P. wyjaśnia, że zgodnie § 6 statutu T.R.P. obowiązkiem każdego członka jest regularne uiszczanie swojej składki członkowskiej, którą jedynie wobec T.R.P. odpowiada. Interpretowanie statutu, że członek odpowiada całym swoim majątkiem jest błędne, gdyż każdy kto dokładnie przestudjuje statut T.R.P., ten się przekona, że takiej klauzuli w statucie niema. Zaś statut P.T.R., odnosi się jedynie do T.R.P., gdyż T.R.P. jest członkiem P.T.R. Członkowie Kółek Rolniczych są natomiast członkami T.R.P. jako instytucji samodzielnej i zarejestrowanej. Dlatego też w kartach zgłoszeniowych wyraźnie powiedziano, że obowiązkiem członka jest 1) uczęszczanie na zebrania, 2) wykonywanie swoich obowiązków, i 3) opłacanie składki członkowskiej, ale pozatem członek zwyczajny żadnych dalszych obowiązków ani odpowiedzialności na siebie nie przyjmuje. Ważne przedewszystkiem jest to co się podpisuje, a nie to co się dostaje. Niema zatem żadnej obawy i podpisuje kartę zgłoszeniową ten członek, który zapoznał się dokładnie z statutem T.R.P. i kartą zgłoszeniową.

Jak nam niektórzy pp. Prezesi sygnalizują, obawiają się niektórzy członkowie ustępu umieszczonego na drugiej stronie legitymacji „Utrata członkostwa“ gdzie powiedziano, że członek odpowiada za „długi“. Powyższa uwaga odnosi się do takich długów, np. ktoś pożyczyl maszynkę do siania koniczyny i winien jest za użytkowanie takiej zapłacić np. 1 zł. o ile Kółko także opłaty pobiera. Pożyczył ktoś książkę i jej nie zwrócił, ten oczywiście musi za nią zapłacić etc.

O ile jednakże pomimo tego członkowie baliby się brać legitymację, który zresztą nie podpisują a więc i nie odpowiadają — to mogą zarządy Kółek Rolniczych ten ustęp skreślić z legitymacji.

